

state regulation and the main levers of the state in economic activity in market conditions.

State, institutional framework, socio-economic infrastructure, institutional mechanism for regulating the national economy.

УДК 338.48.11

СІЛЬСЬКИЙ ЗЕЛЕНИЙ ТУРИЗМ ЯК ПЕРСПЕКТИВНИЙ НАПРЯМ РОЗВИТКУ СЕЛА

***С. І. Мосіюк, кандидат економічних наук, НУБіП України
І. П. Мосіюк, кандидат економічних наук, НУХТ***

Розкрито основу визначення сільського зеленого туризму та проаналізовано шляхи подолання безробіття на селі.

Агротуризм, екотуризм, сільський зелений туризм, безробіття, сфера послуг.

У сучасному світі спостерігається переорієнтація туристичного попиту від звичайних відпочинкових поїздок (сонце, море, пісок...) до більш змістовних та пізнавальних подорожей (традиції, дозвілля...). Тобто, збільшується потреба в подорожах у сільську місцевість, де міського туриста скрізь оточує «екзотика»: аграрні та сільські пейзажі, традиційний сільський спосіб життя, свійські тварини, екологічно чисті продукти тощо.

Головною рушійною силою розвитку сільського зеленого туризму є швидкий зростаючий попит на рекреацію на природі, що визначається збільшенням невідповідності середовища проживання сучасної людини її фізіологічним і психологічним потребам. Збільшення попиту на сільський відпочинок зростає внаслідок зменшення робочого часу, збільшення кількості платних відпусток, зростання рівня освіти, розвитку транспортної мережі (залізничної, автодорожньої, повітряної, морського транспорту) та однією з основних причин цього явища є «порятунок» від стресового впливу великих розвинених міст.

Аналіз основних досліджень і публікацій. Значну увагу розвитку сільського зеленого туризму в Україні приділили В. П. Васильєв, П. А. Горішевський, Ю. В. Зінько, О. О. Гундяк, М. А. Петришин та інші вчені. Проте тематика досліджень в області розвитку сільського туризму залишається ще недостатньо вивченою і розкритою, що дає великі можливості для науковців щодо застосування своїх знань і можливостей у висвітленні цього напрямку туристичного бізнесу.

Мета дослідження – розкрити перспективні напрями розвитку сільської місцевості.

© І. П. Мосіюк, С. І. Мосіюк, 2014

Виклад основного матеріалу. Українське село має багатющу історико-архітектурну спадщину, культуру, самобутній побут, самою природою даровані мальовничі ландшафти; наділене багатими лікувально-рекреаційними ресурсами. Багаті села з індивідуальним житловим фондом та добрими й працьовитими людьми. Разом з тим, гострою проблемою для багатьох сіл є брак робочих місць, зростаючий надлишок робочої сили, вивільнюваної із сільськогосподарського виробництва. Враховуючи відсутність потрібних капіталовкладень на створення нових робочих місць, більше уваги варто приділяти галузям, які не потребують для свого розвитку великих коштів. До таких галузей належить і сільський зелений туризм.

Перевагами такого виду туризму є сільський ландшафт, чисте повітря, природа, знайомство з культурними традиціями та обрядами тощо. Село дає можливість і для активного відпочинку. Це їзда на коні й велосипеді, збирання ягід, катання на лижах тощо. Цікавим є також присутність на святкуванні релігійних та народних свят, фестивалів та ін.

З фінансової точки зору, такий вид відпочинку взаємовигідний як для сільського жителя (є можливість заробити на приїжджих відпочивальниках), так і для приїжджих туристів. Адже це коштує набагато дешевше за звичні курорти і здравниці. Крім надання житла, господарі садиби також пропонують гостям національні страви, видають напрокат необхідний для активного відпочинку інвентар і спорядження, а також можуть запропонувати послуги місцевих «екскурсоводів», які розкажуть про дану місцину краще, ніж будь-хто. Таким чином, за допомогою цього виду туризму можна якнайкраще задовольнити потреби туриста (відпочинок) та сільського жителя (заробіток). Тобто, розвиток сільського зеленого туризму може розв'язати головну проблему українського села: знизити безробіття й надати здоровий відпочинок втомленому міському туристу.

Існує три різновидності нинішнього сільського зеленого туризму в Україні:

1. Агротуризм – вид сільського зеленого туризму, як пізнавального, так і відпочинкового характеру, пов'язаний з використанням підсобних господарств населення або земель сільськогосподарських підприємств, які тимчасово не використовуються в аграрній сфері. Цей вид може не мати обмежень у навантаженості на територію і регламентуванні видів розважального відпочинку.

2. Відпочинковий (відпочинок на селі). Базою його розвитку є капітальний житловий фонд на садибах господарів та наявні природні, рекреаційні, історико-архітектурні, культурно-побутові та інші надбання тієї чи іншої місцевості.

3. Екотуризм – науково-пізнавальний вид сільського зеленого туризму, характерний для сільських місцевостей і сіл, розташованих у межах територій національних парків, заповідних зон, природних парків тощо, де передбачено відповідні обмеження щодо навантажень на територію та регламентовано види розважального відпочинку.

Сільський зелений туризм – це не тільки проживання міського жителя у селі, але й розвиток туристичної інфраструктури, яка включає добре

транспортне сполучення між населеними пунктами, створення місць для проведення дозвілля, харчування туристів тощо. Місцеві мешканці, приймаючи туристів на відпочинок, повинні бути добре підготовленими, щоб забезпечити їм комфортні умови проживання та дозвілля.

Розвиток сільського зеленого туризму в умовах безробіття сільських жителів може певною мірою забезпечити робочі місця для них, підвищити рівень їх зайнятості. Це стає все більш можливим у подільських областях, значна частина жителів яких перебуває за кордоном і вкладає значні кошти в облаштування своїх садиб, створення магазинів, закладів громадського харчування у селах регіону. За належної державної підтримки сільського зеленого туризму в нього можуть бути спрямовані внутрішні інвестиції сільських жителів та зовнішні інвестиції заробітчани, що перебувають за кордоном.

Розвиток сільського зеленого туризму призведе до розширення сфери послуг, зокрема торгівлі, громадського харчування, транспорту і зв'язку, виробництва сувенірів у сільській місцевості. А це стане одним зі шляхів активізації її соціально-економічного розвитку. Особливу увагу потрібно приділити створенню умов для відпочинку міських жителів у невеликих селах регіону, які занепадають і знаходяться на стадії вимирання. Саме у таких поселеннях найменш знищена природа, найчистіше довкілля, тобто, найкращі умови для життя і відпочинку. І в них туризм був би важливим джерелом підвищення рівня життя місцевих мешканців.

Актуальним на сьогодні для правової підтримки сільського туризму є формування організаційно-господарського механізму його функціонування та державної підтримки у вирішенні таких питань:

- прийняття нормативних документів, які регулюватимуть діяльність різних форм сільського туризму;
- здійснення заходів щодо підтримки й просування сільського туризму на внутрішньому та міжнародному туристичному ринку;
- забезпечення організаційної та матеріальної підтримки з боку держави нового виду послуг на селі – сільського туризму й агротуризму.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Задля розвитку сільської місцевості необхідне вдосконалення українського законодавства у галузі туризму, надання селянам пільг в оподаткуванні, кредитуванні та страхуванні туристичної діяльності. Наявність у регіоні багатих природних та соціально-культурних рекреаційних ресурсів може бути доброю основою для функціонування сільського зеленого туризму за незначних інвестицій.

Список літератури

1. Горішевський П. А. Сільський зелений туризм: організація надання послуг гостинності : навч. посіб. / П. А. Горішевський, В. П. Васильєв, Ю. В. Зінько. – Івано-Франківськ : МістоНВ, 2003. – 144 с.
2. Маркетингові дослідження сільського туризму в Карпатському регіоні / Ю. В. Зінько, П. А. Горішевський, М. А. Петришин [та ін.] // Науковий вісник Національного аграрного університету. – 2008. – Вип.124. – С. 32–40.

3. Світовий досвід організації сільського туризму : метод. рекомендації / В. П. Васильєв, П. А. Горішевський, Ю. В. Зінько, М. Й. Рутинський. – Одеса, 2009. – 56 с.

4. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.bucoda.cv.ua/tour/1/2_1.html

Раскрыта основа определения сельского зеленого туризма и проанализированы пути преодоления безработицы на селе.

Агротуризм, екотуризм, сільський зелений туризм, безработица, сфера услуг.

Reveals the basis for the definition of rural green tourism and analyzed ways to overcome unemployment in rural areas.

Agritourism, eco-tourism, Green tourism, unemployment, services.

УДК 339.65

ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ АПК

***Т. С. Мринська, кандидат економічних наук
О.О. Ломінська, студентка***

Висвітлено основні проблеми залучення та використання інвестицій і формування державного регулювання інноваційно-інвестиційного розвитку для подолання кризи та забезпечення подальшого розвитку АПК України.

Державне регулювання, інновації, інвестиції, розвиток АПК.

Реалізація стратегії науково-технічного розвитку сільського господарства значною мірою залежить від інвестиційної політики, яку проводить держава, та від регулювання нею процесів продуктивного інвестування. Зупинімося детальніше на економічній характеристиці інвестицій, визначенні цього поняття та його основних формах.

Аналіз основних досліджень і публікацій. Розробці проблем інвестиційної привабливості підприємства були присвячені роботи таких видатних вчених, як У. Шарп, Г. М. Марковіц, М. Шоулз (удостоєні Нобелівської премії), М. Д. Гордон, Г. М. Вайнгартнер, Ф. Модильяні, М. Г. Міллер, Дж. Хірш-лейфер, Ф. Блек, Р. К. Хіггінс, Д. Портерфільд, М. Бромвіч, Ю. Брігхем, Л. Севідж та ін.

Серед сучасних авторів, що досліджують сферу інвестиційної привабливості підприємства, слід виокремити таких, як М. І. Кісіль, І. О. Бланк, П. Т. Саблук, М. Ю. Коденська, А. Ф. Гойко, Н. О. Титаренко, В. П. Савчук, Т. В. Майорова та ін.

© Т. С. Мринська, О.О. Ломінська, 2014